

2017-11-29 9:28 <secretar@aro-rhein-main.de>: Ne ratez pas le réquisitoire de Th. Wolton
au Théâtre National de Buc. (sala Media), mardi 12.12.17 à 16:30 !

Chers amis francophones de Bucarest (au nombre de 30),
Très chaleureusement je vous attire l'attention sur une conférence donnée par Thierry Wolton de Paris à l'occasion du centenaire de la révolution bolchevique de St. Petersburg.

M. Wolton vient d'achever son oeuvre monumentale *Une Histoire mondiale du communisme* en trois tomes, *Les bourreaux*, *Les victimes*, *Les complices*, qui sont parus chez Grasset de 2015 à 2017, et il va faire un réquisitoire poignant contre le communisme, comme il l'a fait chez nous à Francfort le 10.11.17, www.aro-rhein-main.de/program/2017-10-11-ikwf-thierry-wolton-paris/
Je vous souhaite une soirée relevante et révélatrice et saluez Thierry Wolton de ma part,
Brandusa Massion, secretar, 069-8600 7374, www.aro-rhein-main.de

Denise Rotaru, Biblioteca Națională București: Guten Tag,

Am fost ieri la conferința dlui Wolton. Printre participanți, Gabriel Liiceanu, Dan Grigore, Ana Blandiana, ziariști.

DI Wolton ne-a răsplătit din plin curiozitatea intelectuală prin expozeul său despre comunism, văzut, putem spune, "de pe malul celălalt". Volubil, bun *causeur*, el ne-a explicat viziunea sa despre comunism și despre sfârșitul iminent al comunismului întrucât, printre altele, *am depășit epoca industrializării, intrând în cea a digitizării*, deci clasa căreia i s-a adresat nu mai e.

La întrebarea pusă din sală referitoare la necesitatea judecării comunismului așa cum s-a făcut cu nazismul, dânsul a răspuns că nazismul a declanșat un război cu victime, pe când comunismul nu a făcut acest lucru iar, pe de altă parte, judecarea comunismului cu consecințele sale nu e o treabă ușoară, deoarece a existat o complicitate generală a Occidentului și atunci ar fi complicat.

Desigur, lucrarea lui despre comunismul la nivel mondial trebuie să fie foarte interesantă.

Mulțumim foarte mult pentru anunțul trimis și nu ne ocoliți când mai au loc astfel de evenimente, mai ales că, așa cum s-a întâmplat și cu acesta, mediatizarea lui a fost minusculă.

Sechelele comunismului resimțite de un inginer pensionar din București:

La conferință, nu am fost. Adevărul e că eu relații...sociale... aproape nu mai am.

Nici teatru, nici muzică (mi-o fac eu...) nici altceva....

Cînd și cînd un vernisaj la expoziția amicului meu, pictorul Xxx Xxx sau a fostului meu coleg de serviciu, arhitectul și pictorul Yyy Yyy. Cam atât.

Programul meu, minimal, de 2-4 ore prin librării și, desigur, prin piețe! In rest, cu oarece prieteni.

Din nenorocire, comunismul și-a lăsat în urmă...mitocanii, parlamentarii și etc.

Prefer să nu trăiesc, în niciun fel, nici măcar tangențial, ori întâmplător, printre ei.

Nu-mi trebuie. Fac, mai abitir, ce făceam și în comunism: cultură.

Unde am cea mai vagă bănuială că ar putea apare vreun parlamentar, absentez!

Sigur, ei n-au nevoie de mine. Dar nici eu de ei și de lumea lor. O lume a murdăriei, a mitocăniei, a nesimțirii, a hoției, a minciunii, a nulității, a prostiei fără limite...

Mă abțin, ca să nu cad în altă năpastă: dușmănia, pe care, chiar și ca un parfum, o lasă pe unde trec. Îi simți și gata: îi urăști. Iar ura îți face mai rău ție.

Deci, eu, nu mai sunt! Această lume nu e a mea, iertați-mă!